

Iz dneva v dan

Pregled pomembnejših domobranksih uspehov v preteklem mesecu — Komunisti izgubili poleg večjega števila ujetnikov nad 700 mrtvih

Vrlji domobranci, ki so neprestano na nočah, so poleg manjših dnevnih akcij v času od 25. februarja do 25. marca izvedeli proti komunističnim tolpanom, ki se še potikajo po naših krajinah, tudi nekatere akcije večjega značaja. Te akcije so bile omejene predvsem na sledeča področja: Žužemberk — Trebnje — Primskovo — nemška meja; Velike Lašče, Kribica in Novo mesto. Na ostalih področjih v omenjenem razdobju ni bilo pomembnejše delavnosti. Končni rezultat enomesecne borbe proti komunistom je bil za slednje ponovno porazen. Če prišteto domobranksim uspehom še velik uspeh, ki so ga dne 8. marca dosegli na Angelski gori srbski prostovoljci, ki so počeli okrog 250 tolovajev, presega število mrtvih komunistov številko 700. Veliko število tolovajev je bilo ob prilikih enomesecnih akcij tudi ujetih, zelo mnogo pa je bilo težje in lažje ranjenih. Tudi plen, ki so ga domobranci ob prilikih svojih operacij zagledi, je zelo velik.

Področje Žužemberk — Trebnje — Primskovo — nemška meja je bilo v označenem času gotovo najbolj razgibanom. Presekana pot med Štajersko in Dolenjsko dela komunistično tolovanjem vedno večje preglavice. Stalno poskušajo, da bi si ponovno pridobil nemoten prehod iz enega predela v druga, a domobranci jim njihove poskuse krvavo preprečujejo. Tudi v zadnjih dneh preteklega meseca so hoteli komunisti izvesti poskus prodora. V ta namen so zbrali vse brigade VII. korpusa. Prebili so se preko glavne ceste Št. Vid—Novo mesto ter poslednjem času nahaja namreč v velikih neprilika. Zaradi neprestanih akcij, ki se vrše proti njej, ji je začelo primanjkovati vsega, posebno pa municije in oblike.

Tolovajska komora VII. korpusa je naložila okrog 100 voz raznega blaga, ki ga je svedela v glavnem naročala po Beli Krajini in drugod. Na vozovih in nekaterih tovornih avtomobilih se jim je posrečilo spraviti ves material iz Bele v Suhu Krajino, kjer pa so ga morali pustiti, ker ni bilo prehoda preko Krke. Poleg tega so jih domobranci stanovali vselej vzdolj. Zato so tolovaji moralni ohraniti »elastičnost« svojih edinic, da so se lahko izogibali neprestanim napadom.

Istočasno, ko so komunisti posedli zgornje naznačene položaje, so se zafele tudi na Štajerski strani pomikati rdeče edinice proti meji. Toda sreča tudi njim ni bila mila. Domobranske edinice iz Litije ter nemški odredi so jim bili stanovali za petami, z južne strani pa so dolenjski domobranci izvedli akcijo, ki je Štajerske tolpe prisnila proti dolini Mirne in jim na ta način onemogočila prestop meje. Meničaninova udarna skupina je v tem času nadzirala vse prehode preko Krke pri Žužemberku in Stranski vasi, nekateri drugi oddelki pa so držali v Šahu predote proti Šoteski in proti izviru Krke.

Komunistični načrt je bil tako temeljito prekrizan. Tolovaji svojega trena z darili za svoje Štajerske »stvarisce« niso mogli spraviti preko meje niti v manjših skupinah in sploh niso dobili s Štajerci stika. Četudi bi se jima morda posredilo, da bi prestopili mejo, svojega tovora ne bi mogli spraviti čez Savo. Tako se je zgodilo, da so komunisti okoli Kuma in Litije dobili kot darila le krogle, ki so temeljito opravile svojo žetev. Tolovaj VII. korpusa so se po neuspehlh prizadevanjih začeli hitro umikati. Prithotapili so se v manjših skupinah nazaj preko glavne ceste Št. Vid—Novo mesto in nad izviro Krke v Suhu Krajino in Kočevski Rog. Med potjo so imeli ponovno velike izgube, za katere pa so se maševali z junaškim ropanjem pri kmetih.

Njihove izgube so bile sledede: v bojih s IV. bataljonom so v času od 6. do 23. II. izgubili na področju Žužemberka 48 naštreljih mrtvih; III. je bilo od tistega bataljona na istem področju pobitih 21 tolovajev, ki so bili dobro zavarikadiralni v bunkerje; zaplenjen je bil tudi veliki plen. I. bataljon je v času od 27. II. do 4. III. v svojih akcijah na mejem sektorju okoli Poljan, Primstovega in Moravč potokel nad 20 tolovajev, ki so poleg mrtvih imeli tudi zelo veliko število ranjencev. Število mrtvih in ranjenih pa bi bilo gotovo še mnogo večje, če se ne bi bili komunisti po začetnih izgubah jadrno umaknili. Vendar so tudi svoj beg porabil za napad na vas Lese misleč, da niso zasedene. Imeli pa so smolo. Drugi dan po omenjenem napadu so pri Ambrusu iz teh bojev pokopali 34 mrtvih.

Velikolaški bataljon je imel zelo uspešne akcije proti tolovajem pri Voideh in Moravški gori. Dne 7. marca je trčel na komunistično XII. brigado in na takozmenovani Dolenjski odred, ki sta imela v teku bojev 8 mrtvih in 25 ranjenih. V noč med 7. in 8. marcem sta se načelo hoteli obe omenjeni tolpi umakniti preko cesta proti Krki. To pa je uspelo že Dolenjskemu odredu, dokler je moralna XII. brigada bežiti nazaj. Ob tej prilici so domobranci zajeli 4 tolovajev. Kako težke so bile komunistične izgube, je najbolje razvidno iz izjave enega izmed ujetnih tolovajev, ki je pripovedoval, da je štel odred pred odhodom proti meji okrog 180 mož, nad katerih pa je bilo tekmo začnjenih bojov pobitih in ujetih 68. Največ izgub so imeli ob prilici prebjanja preko ceste, ko so se moralji umikati.

Na Kremenjaku je bil 8. t. m. hud spopad domobranci iz I. bataljona, ki so bili v akciji proti Luterjevem kalu, z rdečimi tolovaji, ki so se vrnili preko Krke. Borba je trajala neprerjavljih 6 ur. Pobitih je bilo 74 komunista, zelo veliko pa je bilo tudi število ranjenih.

Položaj ob krog Žužemberka in Stranske vase je ves omenjeni čas držal IV. udarni bataljon. Na stalnih pohodih in pri napadih na komunistične zasede, patrulje in bunkerje je bilo pobitih nad 30 tolovajev. Bataljon je poleg tega zaplenil mnogo materiala in porušil precej komunističnih bunkerjev.

II. udarni bataljon je v tem času poleg nasprotju s prejšnjimi trdnjavskimi vojnami, ko so se vodila borbe izven trdnjavskega pasu, so se zdaj boji prenesli tudi v samo mestno središče, katero se preuredi, v celoti za obrambo in odsek. Mestni odred in hišni bloki se spremeni v odporna gnezda, kleti v bojne bunkerje. Stara pomočna sredstva cestne borbe, kar kar barikade, streške fine, streške postojanke, pridejo zopet do vsebine. Njim se pridružijo sodobna bojna sredstva: žične

jev. V dnehu 5. in 6. marca pa je bataljon izvedel drugo akcijo proti Knežji Njivi — Metljani. Tudi v tej akciji je bilo pobitih 9 komunistov, 3 pa so bili ujeti. V teku ostalih akcij je bataljon pobil 27 komunistov ter zaplenil precejšnjo količino oružja in drugega materiala v nekem skladisku na Smežniku.

Na področju Ribnica in Kočevja ni bilo večjih akcij. Stalno pa so se vršili patroljni pohodi, na katerih so domobranci pobili nekaj tolovajev. Nekateri so bili tudi zateci, oz. so se sami predali.

V Suhem Krajini je velikolikost udarne skupine pri Prevolah dne 23. februarja pobila 7 komunistov, 24. februarja pa je isti bataljon pri Ambrušu in Zvirah pobil 15 tolovajev, 3 pa je ujet. Zaplenjeno je bilo številno, avtomatsko oružje. Izvidniška patrulla posadke Velike Lašče je dne 26. februarja v vasi Kamen pobila 4 komuniste iz tolovajske patrole. V dnehu od 28. februarja do 13. marca je bil bataljon v akciji v smeri Ponikve—Zdenci—vas—Hočevo—Krka—Zagradec, kjer je v sodelovanju z ostalimi enotami domobranstva nastopil v več borbah. V vseh teh bojih je bilo pobitih naštreljih 63 banditov, ujeta pa sta bila 2. Mnogo tolovajev je bilo tudi ranjenih, vendar njih stveli ni točno ugotovljeno. Patrulla iz posadke Velike Lašče je pri Brezovem pobila 5 tolovajev, 7 pa jih je ujela. Neka druga patrulla je pri Ambrušu pobila 3 komuniste.

Bataljon je v teku svojih akcij skorodno načelom načelom, ki so se naložili na vse dnevnih delavnosti. Posadke področja Novo mesto so na

svojih pohodih v času od 26. februarja do 10. marca pobile 48 tolovajev, 16 pa so jih zatele. Nekaj gošarjev se je samih prijavilo. Komunisti so beležili tudi veliko število ranjenih. Znaten je, da je bilo v borbah na tem področju pobitih tudi mnogo italijanskih komunistov. Na področju okoli Gorenjancev vzdržujejo domaci komunisti namreč kar dve laški komunistični brigadi, in sicer brigadi »Fontanote« in »Garibaldi«, ki ju uporabljajo predvsem za ropanje, ker so slovenske brigade niso izkazale dovolj agilne, dočim so laški pitepenci v tem pogledu prav strokovnjaki. Da gredo naravnopravne stvari potem itak vse en koč, je na dlan.

Poleg uspešnih akcij, ki so jih v oznamenju času izvrzeli naši domobranci, je treba emniti tudi velik uspeh srbskih pristojcev, ki so, kot smo omenili že zgoraj, dne 8. t. m. dosegli pomembnejši uspeh na Primorskem pri Angelski gori. Pobili so okoli 250 tolovajev, zajeli pa so jih 180. Zaplenili so tudi mnogo težkega in lahkega oružja. Izgube so imeli tudi sami posadbi zaradi tega, ker so morali nastopiti na zvrsti preko 50 m širokega minskega polja.

Iz tega prikaza je razvidno, da so bili uspehi naših protikomunističnih edinic v preteklem mesecu res pomembni. Če upoštevamo poleg gornjih podatkov še nekajte majhnejše uspehe, ki so jih dosegli v borbi s komunisti zlasti novomeški domobranci, moramo ugotoviti, da bodo znasele komunistične izgube od 25. februarja pa do konca meseca okoli 800 tolovajev, kar je gotovo izredno boljše dejstvo za njihovo vodstvo, ki že itak več ne ve od kod naj jemlje svež človeški material.

O novi Evropi

V 15. Stevilki »Slovenskega domobravstva«, ki prinaša spet vrsto tehničnih člankov, objavlja med drugimi mladi publicist Stojan Savinje pod naslovom naslednji članek, ki ga zaradi aktualnosti v celoti ponatiskujemo:

Prve svetovne vojne se je bila končala na bojišču. Dne 7. februarja 1919 je tedanjí francoski ministrski predsednik predložil nemški vlad predloge in sklepke. Ta kar je izročil nemškemu zastopstvu v Evropi. Po tezi razcepljenosti Evrope prihaja da amfiteatre evropskega zedinjevanja. Evropske torej niso sanje, temveč zgodovinska nujnost.

Kdo more biti nosilec te nove misli? Temeljna osnova evropskega obstanka je enotnost duha in življenja. Naš rod mora dobiti nov preporod! Naš novi rod ne sme prinesi hkrati z življenjem s seboj tudi stare želje po maščevanju. Vsi moramo spoznati, da v bodočnosti ne smemo več na pot, na kateri so trpelé že naši očetje in dedje. Zaradi tega je potrebno, da pri oceni evropske vojne pristopimo k novemu stališču — namreč vse evropski narodi — in ne služimo več vojnim šablonam, ki nam jih vsiljuje zgodovina.

Ta vprašanja so v zvezi z novimi vsestevnimi evropskimi stvarnostmi, ki jo mora izpolnitи bodoči nosilec evropskega duha.

Za rešitev Evrope in njenih narodov so potreben veliki misledi, ki bodo imeli vso oblast nad narodom, ker je sila njihovega duha tako močna. Naša doba ne bo doba liberalizma, temveč doba reda, avtoritete, resnice, če hočemo, da vzdružimo. In tu je vrednost evropskega človeka.

Europljci moramo ponoviti Diderotovo misli: »V življenju zahtevati sužnje, ni dopustno, ne podupljivo, da je pristop do vsega. Usočno bi se vedela bilo, če ne bi pri tem poslušali vse glasov njenih duhovnih voditeljev. Tedaj bi bila zopet prepričana praksi poljnih pustolovcev, ki iščejo v evropskem razdoru svoje koristi.«

Ob tej prilici moramo ponoviti Diderotovo misli: »V življenju zahtevati sužnje, ni dopustno, ne podupljivo, da je pristop do vsega. Usočno bi se vedela bilo, če ne bi pri tem poslušali vse glasov njenih duhovnih voditeljev. Tedaj bi bila zopet prepričana praksi poljnih pustolovcev, ki iščejo v evropskem razdoru svoje koristi.«

Naš obстой je v evropski skupnosti. Ta pa je daleč od azijalskih mongolskih meščanov, ki vodijo naš narod v pogubo. Nas obстой je v evropski in naši lastni narodni skupnosti in slogu! Po tej poti hudi tudi naš narod s slovenskim domobrancem.

Nič čudnega, da je prav francoski duhovna elita prva opozorila na to zabludo in poklicala vse dobro misleče na duhovni odpor. Tak duh je svetu danes potreben. Zato ga je treba oziveti in okrepeti.

Danes vse zanimala usoda povojne Evrope. V resnicji je to vprašanje razbijanje.

Materiale sile in premožnosti, ki so vse prešle v obliko politične in gospodarske življenja.

Obstajajo tri možnosti: 1. Zmaga nemškega naroda.

2. Zmaga francoskega naroda.

3. Zmaga nemškega in francoskega naroda.

Obstajajo tri možnosti: 1. Zmaga nemškega naroda.

2. Zmaga francoskega naroda.

3. Zmaga nemškega in francoskega naroda.

Obstajajo tri možnosti: 1. Zmaga nemškega naroda.

2. Zmaga francoskega naroda.

3. Zmaga nemškega in francoskega naroda.

Obstajajo tri možnosti: 1. Zmaga nemškega naroda.

2. Zmaga francoskega naroda.

3. Zmaga nemškega in francoskega naroda.

Obstajajo tri možnosti: 1. Zmaga nemškega naroda.

2. Zmaga francoskega naroda.

3. Zmaga nemškega in francoskega naroda.

Obstajajo tri možnosti: 1. Zmaga nemškega naroda.

2. Zmaga francoskega naroda.

3. Zmaga nemškega in francoskega naroda.

Obstajajo tri možnosti: 1. Zmaga nemškega naroda.

2. Zmaga francoskega naroda.

3. Zmaga nemškega in francoskega naroda.

Obstajajo tri možnosti: 1. Zmaga nemškega naroda.

2. Zmaga francoskega naroda.

3. Zmaga nemškega in francoskega naroda.

Obstajajo tri možnosti: 1. Zmaga nemškega naroda.

2. Zmaga francoskega naroda.

3. Zmaga nemškega in francoskega naroda.

Obstajajo tri možnosti: 1. Zmaga nemškega naroda.

2. Zmaga francoskega naroda.

3. Zmaga nemškega in francoskega naroda.

Obstajajo tri možnosti: 1. Zmaga nemškega naroda.

2. Zmaga francoskega naroda.

3. Zmaga nemškega in francoskega naroda.

Obstajajo tri možnosti: 1. Zmaga nemškega naroda.

2. Zmaga francoskega naroda.

3. Zmaga nemškega in francoskega naroda.

Obst

ZALOŽBA »LUČ« — LJUBLJANA

R A Z P I S U J E

TRI NAGRADA ZA IZVIREN SLOVENSKI ROMAN ALI POVEST:

I. NAGRADA	Lir 30.000.—
II. NAGRADA	Lir 20.000.—
III. NAGRADA	Lir 10.000.—

1. Delo mora obsegati vsaj 10 tiskanih pol.
2. Dogajanje romana ali povesti naj bo zajeto iz življenja našega Človeka.
3. Nagrajeni pisatelj dobi poleg nagrade še običajen pisateljski honorar po tiskovnih polah.
S podelitevjo nagrade in pisateljskega honorarja so odkupljene vse avtorske pravice.
4. Založba »Luč« si pridrži pravico, da prve nagrade ne podeli, če nobeno delo po njeni presoji ne ustreza v obliki glavnih oziških, t. j. oblikovno in vsebinsko.
5. Založba »Luč« je pripravljena odkupiti tudi nenagrajena dela, če ji bodo ustrezaли.
6. Ce bi založba »Luč« smatrala, da nobeno poslano delo ni vredno tudi ne druge ali tretje nagrade, bo natečaj podaljšala, vendar v tem primeru nima pravice že vposlanih del odkupiti.
7. Rokopisi naj bodo tipkani v dveh izvodih in opremljeni z avtorjevo šifro. Ista šifra naj bo napisana na ovitku posebne, zaklepjene kuverte, v kuverti sami naj bo pa navedeno avtorjevo ime in naslov.
8. Rokopise sprejema založba »Luč« do 1. julija 1945.

ZALOŽBA »LUČ« — LJUBLJANA,
BLEIWEISOVA CESTA ST. 13/III

Prazniki so minili

Ljubljana, 2. aprila.

Letošnji velikonočni prazniki so bili topili in prijetni kakor smo si jih zeleli. Zadnjini dež je bil za rast in brst rastlinja pravi blagoslov, po katerem travnik in polja vidno zeleni, gozd pa se tudi že začenja ogrinjati v zeleni plasti. Vse povsod se vsejejo znaki pomlad, poraja se novo življenje.

Velikonočni čas in z njim zlrujeni občaji imajo med ljudjimi prav toliko milka kakor božični prazniki. Za stare in mlade je doma polno opravkov, se posebno pa v cerkvi toliko obredov in ceremonij, ki clovačka neprestano spominjajo in opominjajo na Veliko noč. Tudi letos so teku takoj kakor prejšnja leta, sprememb je bila pri večini le v kuhinji pri pripravljanju prazniških dobrot. Najoblažnejši velikonočni pritožboj — sunka oz. prekajena sviljinja pa je bil skoro na vsaki mizi čeprav v božici skromni kolčini.

V mirem času so bili velikonočni prazniki po navadi dobrodošna priložnost za daljše in kraješke izlete. Avtobusi in vlaki so se težavo sprejeli vsi potnike. Zlasti do bližnjih izletišč so bila prometna sredstva prenareprena, čeprav se je pretežna večina izletnikov odpravila na pot pes. Eni so izrabili sončni dan za izprehode po Rožniku in Golovcu, nekateri pa so poiskali zabavo v gledališcu in kinematografi. Goštine so bile prav dobro vblskane.

Ljudje so se zadovoljni s pokalci in po-

dobnim. Za žep so bolj priporočljive kakor alkoholne pižace, dobiti jih lahko brez preteklosti pri matkarici, zdravju pa tudi meni, nih ne štolijo. Gostilniški gostje so se zlahka dovoljili na to pižaco, da bodo ostriji po vojni morali vložiti precej truda, preden bodo uvedli pitje alkoholnih pižac v obsegu, ki je bil v navadi.

Oba praznika je vodstvo Socialne po-moci verabilo za denarno zbirko. Pozrtovavni nabiralci so od junta do vetrera po učnih opominjali ljudi, naj s primernim dinarnim zneskom pomagajo tistim, ki so jih vojne grozote najbolj prisadile. O uspehu denarnih nabirk bomo med tednom po-drobnejši poročali.

Osvetnica delovne službe, ki se mora-jo v teku tedna javiti na zglaševališčih, niso bile predstevne, ko so čitali v dnevnikih pozv za prijavo. — Ceprav tistim, ki že hodijo na delo, ni nihudega in še prav nasprotno vsaka s svojo zdravo barvo ocenjuje, da ji delo na prostem ne sko-duce, bi marsikatera rajši ostala doma, oziroma pri svojem dosedanjem delu. Ko-rist skupnosti pa zaenkrat narekuje dru-gace in temu se je treba vojno odzvati.

* * *

— Podprtancem ljubljanskega podprt-čnega odbora. V mesecu aprili naj predlo-žijo podprtanci svoje podprtne knjižice v nasi pisanji v Francoskih ulici 61 po obsežnem redu, in sicer: 1. dne 3. aprila črka A, B; 5. aprila C, Č, D, E in F; 6. aprila G, H; 9. aprila I, J; 10. aprila K; 12. aprila L, M; 15. aprila N, O, P; 16. aprila R, S; 17. aprila T, U, V; 19. aprila Z in Z. Zasedniki vlagajo knjižice dne 20., 23. in 24. aprila. Novi proučilci morejo vlagati prošte vseh delavnik razen sredje in sobote. Podprtanci, ki jim je bila pod-porata v marcu dostavljena na dom po ko-merkoli, bojo prejemati podporo na dym tudi v aprili in v bodoče.

— Stanovanja za oškodovance po vojnih dogodkih. Kot je bilo že objavljeno, manjka

obveznica delovne službe, ki se mora-jo v teku tedna javiti na zglaševališčih, niso bile predstevne, ko so čitali v dnevnikih pozv za prijavo. — Ceprav tistim, ki že hodijo na delo, ni nihudega in še prav nasprotno vsaka s svojo zdravo barvo ocenjuje, da ji delo na prostem ne sko-duce, bi marsikatera rajši ostala doma, oziroma pri svojem dosedanjem delu. Ko-rist skupnosti pa zaenkrat narekuje dru-gace in temu se je treba vojno odzvati.

* * *

— Podprtancem ljubljanskega podprt-čnega odbora. V mesecu aprili naj predlo-žijo podprtanci svoje podprtne knjižice v nasi pisanji v Francoskih ulici 61 po obsežnem redu, in sicer: 1. dne 3. aprila črka A, B; 5. aprila C, Č, D, E in F; 6. aprila G, H; 9. aprila I, J; 10. aprila K; 12. aprila L, M; 15. aprila N, O, P; 16. aprila R, S; 17. aprila T, U, V; 19. aprila Z in Z. Zasedniki vlagajo knjižice dne 20., 23. in 24. aprila. Novi proučilci morejo vlagati prošte vseh delavnik razen sredje in sobote. Podprtanci, ki jim je bila pod-porata v marcu dostavljena na dom po ko-merkoli, bojo prejemati podporo na dym tudi v aprili in v bodoče.

— Stanovanja za oškodovance po vojnih dogodkih. Kot je bilo že objavljeno, manjka

Zatemnitveni čas

za teden, ki začne 2. aprila 1945 in teče do vetrtega 8. aprila je

od 20.25 do 6.20

Torek, 3. aprila zapro (generalka).

DRŽAVNO GLEDALIŠČE
OPERNO GLEDALIŠČE

oga sodjenje hiši stari Kobar in obupno zadlži.

»Pomagajte! Karo...«

Tako je na njim pri roži z ostankom ve-rije na vratu ogromen pes in vrže Kotarja na tla.

Milko presunjujo začrtoč.

Pavlu je v hipo jasna vsa situacija. So-sedov pes Karo, močna in zlobna posja-mirja, je najbrž utrgal verigo prav ted-jki, ko je šel mimmo Kotar. Ves divji se je ne-melo pogajati za starim možem in zdaj ga-je na tla na tleh.

Kotar ris se vrže mladenč na živi klop-čie. Z golimi rokami zgrabi pasij vrat in ga stisne tako močno, da kosmatino za-muhija jezik iz gobca. Nato mu zavije glavo, da zahrešte kosti. Iz pasjega grla bušne vodo grčanje. A le za trenutek. Nato se mirna iztegne in — oblezí.

Pavel pomaga Kotarju na no-ge:

»Očka, ali was je kaj ugriznil?«

Kotar si iztrepte obliko in se ogleduje:

»Menda ne. Ni imel časa ker si — a-a-a, ta si Pavel. Torej tebi se imam zahtevali.

Ampak mojstrsko si ga. Res si ga.«

»Ah, malenkost, očel...«

»Kaj malenkost — življenje si mi resil.

Ta posast posja bi me bila lahko raztraga-na kose. Tega ti ne pozabim nikdar. Kaj zahteva? Koliko hces? Kaj reči in jutri ti odstopeš!«

»Oče, nì mi za denar,« odškima Pavel.

Pa pa mislite, da sem res kaz zastuhil,

potem mi dajte tisto, kar je najdražje vam in meni. Daje mi Milko za ženo!«

Starčev obraz je dobil nekam čudne po-teze.

»Kaj, kaj pravil fant? Da bi te —

toda! Sicer bi te drugače posteno stre-sel za ušesa, ali — danes ne. Ujet si me,

ves. Prav ujet si me, ti kujon. Pa naj bo!

Če je Milko prav, naj bo še meni!«

Zdaj prihiti iz spalnice Milka in pode-otetu okrog vrata:

»Očka moj, ali ste še živ?«

»Se, se, otrok moj. Je že vse dobro.«

Pavel, milko noč. Juriti pa je pridi malo

v vas, da se pomemno daže!«

Vasovalcu preseka besedo glasen vrišč, pomešan s človeškim vptjem in pasjim ja-zejem.

»Očetov glas,« zatrepede dekle.

✓ naslednjem trenutku prisopiba izza

oga sodjenje hiši stari Kobar in obupno zadlži.

»Pomagajte! Karo...«

Tako je na njim pri roži z ostankom ve-rije na vratu ogromen pes in vrže Kotarja na tla.

Milko presunjujo začrtoč.

Pavlu je v hipo jasna vsa situacija. So-sedov pes Karo, močna in zlobna posja-mirja, je najbrž utrgal verigo prav ted-jki, ko je šel mimmo Kotar. Ves divji se je ne-melo pogajati za starim možem in zdaj ga-je na tla na tleh.

Kotar ris se vrže mladenč na živi klop-čie. Z golimi rokami zgrabi pasij vrat in ga stisne tako močno, da kosmatino za-muhija jezik iz gobca. Nato mu zavije glavo, da zahrešte kosti. Iz pasjega grla bušne vodo grčanje. A le za trenutek. Nato se mirna iztegne in — oblezí.

Pavel pomaga Kotarju na no-ge:

»Očka, ali was je kaj ugriznil?«

Kotar si iztrepte obliko in se ogleduje:

»Menda ne. Ni imel časa ker si — a-a-a, ta si Pavel. Torej tebi se imam zahtevali.

Ampak mojstrsko si ga. Res si ga.«

»Ah, malenkost, očel...«

»Kaj malenkost — življenje si mi resil.

Ta posast posja bi me bila lahko raztraga-na kose. Tega ti ne pozabim nikdar. Kaj zahteva? Koliko hces? Kaj reči in jutri ti odstopeš!«

»Oče, nì mi za denar,« odškima Pavel.

Pa pa mislite, da sem res kaz zastuhil,

potem mi dajte tisto, kar je najdražje vam in meni. Daje mi Milko za ženo!«

Starčev obraz je dobil nekam čudne po-teze.

»Kaj, kaj pravil fant? Da bi te —

toda! Sicer bi te drugače posteno stre-sel za ušesa, ali — danes ne. Ujet si me,

ves. Prav ujet si me, ti kujon. Pa naj bo!

Če je Milko prav, naj bo še meni!«

Zdaj prihiti iz spalnice Milka in pode-otetu okrog vrata:

»Očka moj, ali ste še živ?«

»Se, se, otrok moj. Je že vse dobro.«

Pavel, milko noč. Juriti pa je pridi malo

v vas, da se pomemno daže!«

Vasovalcu preseka besedo glasen vrišč, pomešan s človeškim vptjem in pasjim ja-zejem.

»Očetov glas,« zatrepede dekle.

✓ naslednjem trenutku prisopiba izza

Ako želite prodati obačila, čevlje, perilo

postejmo in slične predmete ter sami-utegne priti v naš lokal, prosimo, da nam to ustmeno ali telefonico spo-rite. Postajti bome k vam na dom svo-jega nakupovalca.

Nakupovalnica Socijalne pomoči Ljubljana, Gradišče št. 4, tel. št. 30-39

Z Vrhniko

Dobrodružni koncert v prid ljubljanskim bomoždrancem. Zdrženi pevci z Vrhniko, Verda in stare Vrhniki pridejo na Belo re-dejo dne 8. t. m. ob 17 v dvorani Prosvet-ega doma na Vrhniku. Dobrodružni koncert v prid oškodovanec letalskega strašovalnega napada na Ljubljano — Prirejitev po pod pokroviteljstvom gg. vrhniškega župana Ignaca Hrenja in poveljnika SZZZP majorja Lehmanna

Oddajniška skupina Jadransko Primorje R A D I O L J U B L J A N A

TOREK, 3. APRILA

7.00—7.10: Poročila v nemščini, 7.10 do 9.00: Jutranji koncert, Vines od 7.30 do 7.40: Poročila v slovenščini, 9.00—9.10: Poročila v nemščini, 12.00—12.30: Napoved sporeda — vate opoldanski koncert, 12.30—12.45: Poročila v nemščini: poročila o položju: 12.45: Poročila v slovenščini, 12.45 do 14.00: Koncert za razvedrilo — Radijski orkester vodi D. M. Sijanec, 14.00—14.15: Poročila v nemščini, 14.15—16.00: Ose-dnji nemški spored, 16.00—17.00: Vaška godba in brata Petrušič, spremljati na harmoniku Avg. Stanko in na kitaro Franc Stanič, 17.00—17.15: Poročila v nemščini in slovenščini, 17.15—18.30: Sal